

Geronimo Stilton

HET SPOOK VAN CANTERVILLE

Baeckens
Stilton

HET SPOOK VAN CANTERVILLE

Lieve knaagdiervriend,

Mijn passie voor literatuur begon al heel lang geleden. Als kind al bracht ik uren door met het lezen van prachtige boeken, waarin ik fantastische avonturen beleefde en verre en mysterieuze oorden leerde kennen. Lezen zet je verbeelding aan het werk, echt waar!

Al dat leesplezier wil ik graag met je delen door enkele van mijn favoriete meesterwerken uit de literatuur na te vertellen.

In de tijd van dit verhaal was het populair om een kasteel te kopen. En dus koopt de Amerikaanse ambassadeur in Engeland, Hiram Otis, daar een leuk ‘stulpje’. Bij het overdragen van de sleutels, waarschuwt de verkoper, Lord Canterville, hem. Er zou een spook huizen op het landgoed, namelijk de geest van Sir Simon, die elke avond met zijn kettingen rammelt en door de kamers zweeft. De aankoop van het kasteel is het begin van een avontuurlijke tijd, en een hechte vriendschap.

Geronimo Stilton

Geronimo Stilton is een wereldwijd beschermde merknaam.
Alle namen, karakters en andere items met betrekking tot de familie Stilton zijn het copyright, het handelsmerk en de exclusieve licentie van Atlantyca SpA.
Alle rechten voorbehouden. De morele rechten van de auteur zijn gewaarborgd.
Gebaseerd op een idee van Elisabetta Dami.

Oorspronkelijke titel: Il Fantasma di Canterville

Originele tekst: Oscar Wilde, vrij bewerkt door Geronimo Stilton

Vertaling: Dorette Zwaans

Tekstcoördinatie: Lisa Capiotto / Atlantyca S.p.A.

Redactionele samenwerking: Sarah Rossi

Redactionele coördinatie: Patrizia Puricelli, met medewerking van Maria Ballarotti en Valeria Barracco (teksten), Roberta Bianchi (illustraties)

Bewerken en lay-out: Copy & Paste publishing studio, Verona

Redactie: Ilaria Stradiotti

Illustraties: Silvia Bovo

Illustraties binnenwerk: Ivan Bigarella (ontwerp) en Christian Aliprandi (kleur)

Illustraties verhaal: Ivan Bigarella (tekening) en Edwyn Nori (kleur)

Omslag: Daria Colombo

Zetwerk: TDM Publishing

© 2020 Mondadori Libri S.p.A. voor Piemonte, Italië

© Internationale rechten Atlantyca SpA, Corso Magenta 60/62, 20123 Milaan, Italië
www.atlantyca.com - contact: foreignrights@atlantyca.it

© 2021 voor de Nederlandstalige uitgave: Baeckens Books nv
Ontvoeringsplein 12, 2800 Mechelen, België

ISBN 978 94 6429 045 5

D/2021/6186/116

Thema: YFC

NUR 282/283

www.baeckensbooks.com

www.geronimostilton.nl

www.geronimostilton.com

Stilton is de naam van een bekende Engelse kaas. Het is een geregistreerde merknaam van The Stilton Cheese Makers' Association. Wil je meer informatie ga dan naar www.stiltoncheese.com

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt, op welke wijze dan ook, elektronisch, mechanisch, inclusief fotokopiëren en klank- of beeldopnames of via informatieopslag, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

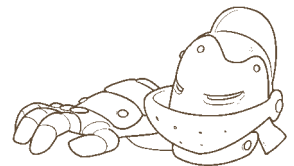
EEN GEHEIMZINNIG KANTJE ...

Heel Engeland kende kasteel Canterville. Niet dat het nu zo mooi, groot of chic was. Nee, er zou een **vervelend** spook wonen! Dus toen de Amerikaanse ambassadeur Hiram Otis besloot dat hij dat kasteel wilde kopen, raadde **iedereen*** hem dat ten zeerste af.

‘Dat kasteel is een nachtmerrie!’ zei de een.

‘Daar wil je toch niet wonen?’ vroeg een ander.

Maar meneer Otis was nogal **KOPPIG**. Hij dacht er niet aan om naar andermans raad te luisteren. Een **KASTEEL** op het Engelse

EEN GEHEIMZINNIG KANTJE ...

platteland moest je hebben. Tenminste, als je er bij de Amerikaanse elite van die *tijd* een beetje bij wilde horen. En aangezien Hiram Otis niet alleen koppig was maar ook **ijdel** – hij liep graag te koop met wat hij bezat – moest en zou hij óók een kasteel **KOPEN!** Zo reisde Hiram Otis op een mooie dag in mei af naar Engeland om er Lord Canterville te ontmoeten en de koop te sluiten. Lord Canterville was de **eigenaar** van het kasteel.

Hij was een **EERLIJKE** knager, altijd rechtdoorzee. En toen hij en meneer Otis over de prijs van het landgoed *onderhandelden*, vertelde hij de ambassadeur dan ook over de dorpspraatjes. ‘Ik moet helaas bekennen dat deze geruchten waar zijn. Mijn eigen familie

EEN GEHEIMZINNIG KANTJE ...

weigert nog langer op het kasteel te blijven wonen.'

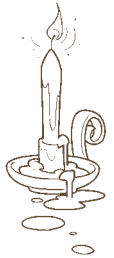
Maar de ambassadeur wuifde zijn bezwaren weg. 'Praatjes, beste Canterville, praatjes. Fijn dat u mij waarschuwt, maar spoken bestaan alleen in **knagerskoppen**.

Wanneer zou dat **Spook** gezien zijn?'

Lord Canterville zei peinzend: 'Even denken ... De eerste keer was in 1584.'

'Zó lang geleden? Dan is het een legende, kerel', antwoordde Hiram Otis.

'Het spijt me dat ik u moet tegenspreken, meneer Otis. Zelfs professor Augustus Dampier van de Universiteit van Cambridge heeft het **oingenoingeno** gehad om het spook te ontmoeten. En de professor is nu niet bepaald een goedgelovig type. Bovendien hebben al mijn familieleden, de héle familie

EEN GEHEIMZINNIG KANTJE ...

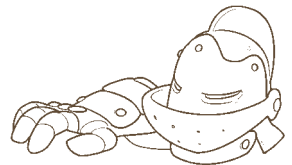
Canterville, hem al **GEZIEN** of zijn aanwezigheid gevoeld. Pas geleden nog. Het overkwam de **oude** gravin van Bolton', legde Lord Canterville uit.

'Terwijl de butler de soep op haar bord schepte, voelde mijn oudtante twee **KNOKIGE** handen op haar rug. Ze is zich wezenloos geschrokken, het arme oudje. Ze is nog steeds niet van de **schrik** bekomen.'

Maar meneer Otis merkte eigenzinnig op: 'Het was vast een windvlaag of iets dergelijks die ze voelde. Zo'n oud kasteel barst natuurlijk van de kieren en gaten. Heeft u dat spook zelf ooit **GEZIEN?**'

Lord Canterville schudde zijn kop. 'Tja, nee, ikzelf eigenlijk niet.'

De ambassadeur glimlachte minzaam. 'U heeft het dus alleen van horen zeggen.'

EEN GEHEIMZINNIG KANTJE ...

Lord Canterville keek hem **ongemakkelijk** aan. ‘Ik heb het van mijn opa, en die had het van zijn overgrootopa, en die weer van een oudoom ...’

Meneer Otis **ONDERBRAK** de woordenstroom. ‘Zoals ik al zei, u heeft het alleen van horen zeggen.’

‘Eh, ja, maar u moet weten dat Lady Canterville, en die is echt niet **bang** aangelegd, geen oog dichtdoet als ze hier is. Ze hoort de hele nacht geluiden uit de bibliotheek komen.’

Meneer Otis lachte. ‘Geluiden? Uit de bibliotheek nog wel! **HAHAHA!** Beste heer, zo’n bibliotheek vol boekenkasten is vergeven van houtworm. Die smikkelen van die oude schappen en van de vergeelde pagina’s in antieke boeken. De kافت vinden ze het

EEN GEHEIMZINNIG KANTJE ...

lekkerst! Die **BEESTJES** knagen er 's nachts lustig op los. Kom op zeg, spoken en *geesten!* Hahaha, het moet niet gekker worden!’

Lord Canterville zei met een bleke snuit: ‘Dat spook zit er echt, neemt u het van me aan. Hij heeft mijn voorouders het kasteel uit gejaagd, met de hele huishouding erbij. Mevrouw Umney is de enige die nog over is. De oude huishoudster is **GEHECHT** aan het kasteel en wil er niet weg.’

Hiram Otis rondde het gesprek af. ‘Lord Canterville, ik heb **GELD** genoeg om dat kasteel te kopen met spook en al erbij. Rekent u hem maar bij het meubilair’, voegde hij er met een grinnik aan toe. ‘Ik kom uit Amerika, een **MODERN** land waar wij onze tijd ver

EEN GEHEIMZINNIG KANTJE ...

vooruit zijn. In Amerika is alles te koop voor wie geld heeft. Of het nu gaat om een ***chic*** pak of een hip spook. Dus als u het goed vindt, wil ik de deal sluiten. Eenmaal, andermaal ... verkocht!’

Lord Canterville zuchtte. Hij had gedaan wat hij kon. Als de ambassadeur het kasteel echt wilde, zou hij hem niet **TEGENHOUDEN**.

De twee gentlemuizen sloten de koop, de een met een zwaar gevoel in zijn buik, de ander gniffelend van tevredenheid. Ze gaven elkaar de poot en het was bezegeld. Vanaf nu was ambassadeur Hiram Otis de officiële nieuwe eigenaar van **KASTEEL** Canterville. Maar het was een koop ... met een **GEHEIMZINNIG** kantje.

